

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab Anno 1746. usque ad
Annum 1749

Luxemburgi, 1753

XI. Canonizatio Beati Fidelis a Sigmarinda Sacerdotis Professi Ordinis
Fratrum Minorum Sancti Francisci Cappuccinorum nuncupatorum Præfesti
Missionis Apostolicæ in Rhætia, & Sacræ Congregationis de ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74761](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74761)

Post primam, vel secundam, ulteriores prorogationes concedi vetat.

Relinquit facultatem Datario concedendi alias prorogationes justificato impedimento, usque ad illius remotionem.

Statuit penas per inobstantiam presentium incurrendas.

Clausula facultates.

Derogationes.

nisi docto prius in Officio Subdatarii, non autem alterius cuiuscumque Datarie predicta Officialis, de Apostolicis Litteris expeditis. Post primam autem aut secundam ad summum prorogationem huiusmodi, alias ultiores prorogationes ad publicandum, etiam quoad gratias resignationum ad hunc diem de praterito admittas, seu concessas, & nondum executioni demandatas, aut publicatas, nemini amplius in posterum conceci volumus, nisi (prater expeditionem Litterarum Apostolicarum, ut supra) coram Datario pro tempore justificationem fuerit legitimum impedimentum, propter quod eadem Apostolica Littera executioni mandari, aut publicari non possint. Hoc enim concludenter probato, & non aliis, eidem Datario relictam volumus facultatem concedendi tot ultiores prorogationes ad publicandum, quot necessariae erunt usque ad huiusmodi legitimi impedimenti remotionem.

Quod si constiterit vel, post elapsam tempus, ut supra, praescriptum, praefatos consensus super Beneficiorum resignationibus praestitos, sive admissos, & extensos, vel intra aliud praefinitum tempus, aut supplicationes minimè signatas, aut Litteras confectas, & expeditas in posterum non fuisse, vel etiam, elapso tempore in Constitutione Gregoriana praefixo, aut alio ulteriori termino per concessas ritè prorogationes obtento, non fuisse captam possessionem, vel factam Litterarum publicationem, ut supra; aut demum, ad novas obtinendas prorogationes, falsum, & insubstans impedimentum dolose allegatum fuisse; in quolibet ex his casibus, volumus & decernimus, ipsas resignationum gratias, cum omnibus inde sequutis, nullas, irritas, cassas, & inanes esse, & censeri perinde ac si nunquam admittas, & concessas fuissent; nec ullam aliam gratiam super huiusmodi Beneficiis, aut etiam restitutionem in integrum his, quibus concessa fuerant, concedi debere, aut concessam ullatenus suffragari; sed eosdem inhabiles, & incapaces esse ad huiusmodi Beneficia sic resignata & cessa quocumque obtinenda; ipsaque Beneficia tanquam ab initio vacantia apud Sedem, ab alio quolibet impetrari, & respectivè ad libitum ejusdem Apostolicae Sedis alteri cuilibet conferri posse.

Praesentes quoque Litteras, & in eis contenta quaecumque nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostrae, vel quovis alio defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, aut in jus, vel controversiam revocari posse, sed illa semper, & perpetuo valida, & efficacia fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, atque ita per quoscumque Judices Ordinarios vel Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictaque Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiti debere, & si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel igno- rante contigerit attentari, irritum & inane decernimus.

Non obstantibus quibusvis resignantium aut cedentium voluntatibus, conditionibus, protestationibus, & clausulis in ipsismet resignationibus, seu cessionibus, aut Procuratorum Constitutionibus & mandatis, ac aliis etiam ad praeservationem suorum jurium, & significationem, quod non aliter, nec alio modo resignant, seu cedunt, appositis, omnibusque & singulis aliis, quae idem Gregorius Praedecessor in relata Constitutione voluit non obviare; Datariae quoque usibus, stilibus, tolerantibus, permissionibus, & consuetudinibus etiam diuturnis, & invete-

ratis, in contrarium praemissorum quomodolibet facientibus vel extantibus; Quibus omnibus & singulis, illorum omnium & singulorum qualitates praesentibus pro sufficienter expressis habentes, quatenus eidem praesentibus adversantur, specialiter & expresse, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Ceterum Dilecto Filio Magistro Joanni Jacobo Millo Datario Nostrò, ejusque in Officio huiusmodi Successoribus in perpetuum, ceterisque ejusdem Datariae Nostrae Officialibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in futurum, ipsarum tenore praesentium injungimus, & mandamus, ut hanc praecipiti Nostrae formam & methodum a Nobis praescriptam praeculis habentes, eam pro virili parte singuli adamussim observent, & ab aliis exactissime observari faciant; penales quoque sanctiones Nostras adversus temerè contravenientes executioni cum effectu demandent.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostrae confirmationis, approbationis, innovationis, inhibitionis, irritationis, annulationis, voluntatis, praecipiti, decreti, mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majoram Anno Incarnationis Dominicae millesimo septingentesimo quadragesimo sexto, decimo septimo Kalendas Julii, Pontificatus Nostrae Anno Sexto.

D. Card. Passioneus.

J. Datarius.

VISA DE CURIA.

J. C. Boschi.

L. Eugenius.

Loco ✕ Plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

Publicat. die 25. Junii 1746.

Injungit Datario & aliis ad quos spectat, ut praesentium observantiam diligentè curent.

Sanctio.

Data Pontif. anno 6. die 15. Junii 1746.

Canonizatio Beati Fidelis a Sigmaringa Sacerdotis Professi Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Cappuccinorum nuncupatorum Praefecti Missionis Apostolicae in Rhætia, & Sacrae Congregationis de Propaganda Fide Proto-Martyris.

XI.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

VINEA electa, quam plantavit dextera Domini, cujus unica vitis Christus, tot autem palmites, quotquot in Christo radicati Fideles interiori gaudent ipsius vivifica nutritionis illapsum, providam circa se Coelestis Agricola curam, & sollicitudinem in eo potissimum experitur, quod omnes palmites non ferentes fructum, iusto iudicii rigore succidi, & tolli; fructiferos verò, atque teraces, ut fructum plus afferant, salubri ac pia severitate purgari, nunc quidem occultè presentit, nunc autem apertius, atque evidentiùs agnoscit. Hanc sane aequabilem Divinae simul justitiae bonitatisque rationem manifestè agnoscimus in praeclearo Beati Martyris Fidelis certamine; in quo & detestantes miramur eorum duritiam cordis, obsecratamque savitiam, qui a felici, qua portabantur, radice, sua culpa semel excissi, oblatam sibi a Domino pacem, & gratiam pervaciter repulerant, Angelum verò pacis, evangeli-

Exordium.

zantem

lizantem sibi bona, apprehensum, & caesum occiderunt; & illius triumpho plaudentes gratulamur, qui in Dei, & Ecclesiae charitate fundatus, post multos bonorum operum fructus, animam demum, ac vitam suam, oblationem acceptam Domino meruit exhibere. Sicut enim illi vesano erroris spiritu in furorem acti, & sanguinem iusti per summum scelus effundentes, fati declarant, nequaquam se ad Regnum dilectionis Filii Dei pertinere; ita dum gloriosus Martyr pro Catholicorum Dogmatum integritate, & errantium proximorum salute, perpetuos labores, ærumnas, pericula, mortem denique ipsam fortiter subiit, profecto vitam suam, non tam inimicorum ferro præcisam amisisse, quam veluti maturum Cælestibus horreis fructum in manus Dei deposuisse dicendus est.

Hunc itaque Beatum Virum, Catholicæ Fidei præconem, adfertorem, Martyrem, solemnio iudicio Nostro, cum Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesie Cardinalium, nec non Patriarcharum, plurimorumque Archiepiscoporum, & Episcoporum Romæ congregatorum consilio & assensu, agnitum atque probatum, Apostolica Auctoritate humilitati Nostræ divinitus concessa, universæ Ecclesie Dei colendum, & venerandum proponimus: Qui Sigmaringæ Constantiensis Diocesis in Svevia Oppido, honeste Rojorum stirpe, Catholicis piisque parentibus ortus anno Domini MDLXXVII. & salutari lavacro tempestivè regeneratus, innocenter exactâ pueritia, & sequenti ætate in honestissimarum disciplinarum, & scientiarum studiis cum laude transactâ, nobilibus deinde adolescentibus Italiam, Galliamque peragrans comes, & gubernator datus, sex ferme annorum spatio, tum eorum, tum propriæ eruditioni, & virtuti promovendæ, sedulam navavit operam. Mox utriusque juris lauream Friburgi adeptus, Advocati munus Ensisheimii in Alsatia professus est. Verùm quum ipsius animus desideris secularibus neutiquam inhaerens, ad Christianæ perfectionis studium interiori Dei voce traheretur, turbulenta Fori controversias, atque suspecta negocia citò dimisit, seque Divinis obsequiis plenissimè dedicaturus, sacris simul Ordinibus initiari, & in religiosam familiam Fratrum Minorum Sancti Francisci Cappuccinorum admitti postulavit. Utriusque voti compos effectus, post primum Missæ Sacrificium die Festo ejusdem S. Francisci religiosissime peractum, arctioris Instituti habitum, atque rationem, novumque FIDELIS nomen (quum antea Marcus vocaretur) velut in auspiciis præclaræ Fidei, quam Deo & Ecclesie usque ad mortem præstiturus erat, assumpsit.

Evangelicæ paupertatis, continentie, obedientieque vota, ad quæ toto constituti Tyrocini decursu, omnium virtutum exercitatione se comparaverat, eo spiritu emisit, ut semper hoc ipsum inter maxima erga se Divinæ largitatis beneficia commemoraverit, quod ad ea proficenda vocatus fuerit, & admisit. Quare de ipsorum implemento omni ex parte sollicitus, & quum privatam in Cœnobio vitam ageret, Regularis vitæ disciplinam summo studio, atque humilitate servavit; & quum deinceps, ex obedientia, Conventus Veldkirchensis regimini diu præfuit, consummatum se perfectionis Magistrum aliis etiam exhibuit; pro Dei gloria, & animarum salute zelo flagrans, in exhortandis ad pietatem, & concordiam Fratribus alacer, in corripiendis cum mansuetudine potens, in obeundis pro subditorum cura, & levamine abjectis quibuscumque ministeriis, laboriosus, & humilis. De sua verò perfectione, & salute super omnia sollicitus, assiduus fuit in rerum Divinarum meditatione: Ideoque ceteris, post nocturna precum, & laudationum officia è

Choro discedentibus, ipse in Ecclesia flexis genibus coram Sanctissimo Sacramento ad auroram usque in oratione Dei perseverare consuevit: Insuper, præscripta Horarum Canonicarum psalmodia minimè contentus, duo alia Officia, nimirum de Beatissima Virgine Maria, & de S. Francisco Patriarcha suo, quotidie recitabat. Quod autem sæpe a Domino flagitabat, ut sibi daretur vitam ab omni peccati labe immunem traducere, id, ut securius obtinere mereretur, corpus suum ciliciis, aliisque voluntariis castigationibus afflictum perpetuâ fere inediam extenuabat, non ea tantum jejunia exactissimè observans, quæ ex legibus sui Ordinis maximam anni partem comprehendere dignoscuntur, sed iis etiam id vitro adjiciens, ut solemnibus Adventus, & Quadragesimæ jejuniis, & Sanctorum quorundam pervigiliis a quocumque obsonio abstineret, tum reliquis omnibus per annum Secundis, Quartis, & Sextis Feriis, solis legitimis vigiliis: In Deciparæ verò, & Sanctorum Ordinis Sancti Francisci pervigiliis, pane tantummodo & aqua vesceretur; nec nisi sub vesperam plerumque cibo sese reficeret. Somno tandem ita parco utebatur, ut tribus, aut quatuor ad summum horis dormiendo transactis, reliquam noctis partem orationi, lectioni, scribendisque concionibus tribueret.

Quæ quidem, atque alia plura interiorum virtutum exercitia quum FIDELI Dei Servo assidua, & perpetua fuisset, probatum fuerit; mirari fati non potuimus, quomodo idem, dilatatis charitatis suæ spatiis, adeo se totum proximorum saluti promovendæ tradiderit, ut quasi nil aliud egisse, nil aliud cogitasse toto vitæ suæ tempore videatur. Quum enim a primis usque Religiosæ professionis annis, exacto Theologiæ curriculo, Sacramentalibus Fidelium Confessionibus excipiendis, & Prædicationi verbi Dei operam dare iussus fuerit, difficile dictu est, quæ diligentia & labore, quæ libertate ac zelo, quæ contentione, quo fructu, eximias hæcæ Sacerdotalis officii partes omni tempore impleverit. Omnia vitiorum genera, pravæ omnes consuetudines immaculatis Christianæ sanctimonie legibus adversantes, quæ fidelibus exhortationibus, quæ liberiori voce, & mirabili quadam eloquentiâ vi insectatus, novos populo mores induxisse visus est. Præcipuam verò curam studiumque adhibuit in investigandis Hæreticorum impietatibus, ac fallaciis, si quem forte aditum in Catholicorum animos, vel per seductorum fraudes & artificia, vel per Diaboli suggestionem, & ultroneam præsumptionis temeritatem, iis patefieri posse dubitaret; eisdemque profigandis, nec suâ tantum operâ, sed Magistratum quoque, ac Principum auctoritate, undequaque eliminandis fugandisque feliciter adlaboravit.

Denique charitatis suæ plenitudinem ad externum quoque Proximorum levamen, & auxilium extendens, omnes calamitosos paterno sinu complexus, pauperum numerosos greges collectis undique elemosynis sustentabat: Pupillarum, ac Viduarum solitudinem, comparata eisdem Potentiorum, ac Principum ope, sublebat; Carceribus inclusos, omnibus, quibus poterat, spiritualibus, & corporalibus solatiis juvare, ægrotos quoslibet sedulo invisere, recreare, ac Deo conciliatos ad extremam subeundam luctam armare non desistebat. Quo quidem in genere nullam habuit uberiorem meritum segetem, quam quum Austriacus exercitus in iis Regionibus stationes habens, epidemico morbo univerfim ferè correptus, miserandum de se pabulum languoribus, & morti præbebat. Tunc enim videre licuit, quæ charitatis flamma succensus FIDELIS esset, dum

horrendas

B. Fidelis ortus, & vita ante ingressum in Religionem.

Capuccinorum Religionem ingrediatur.

Ipsius virtutes.

Charitas erga Proximum singularis.

horrendas morborum, & funerum species minime reliquens, ægrotos Milites singulatim invifere, folari, eorum ulcera contrectare, tabem & pudorem abstergere, cibos ac medicamenta ipsis fuppeditare, denique Ecclefiæ Sacramenta indefeffo ftudio ministrare, in deliciis habuit.

Quum itaque Sanctiffimis Salvatoris Noftri exemplis, atque præceptis, tam accuratè infiftens, duplici dilectionis ftiritu fe plenum offenderet, id optimo jure aftequutus eft FIDELIS, ut ad Apoftolici muneris confortium, Divino confilio, Superiorum judicio, Romanæ Sedis auctoritate, adlegeretur; quò tandem eximia fua charitatis, cujus illuftria diu dederat fpecimina, heroicum illum actum expleret, quo fanè majorem nemo præftat, ut animam fuam poneret pro Dei gloria, & proximorum falute. Quum etenim fel. recordat. Prædeceffores Noftri Romani Pontifices Paulus V. & Gregorius XV. decreviffent, graffanti per conterminam Italiæ Rhetiam Hæreticorum dogmatum contagioni, per Orthodoxæ doctrinæ prædicationem, falutaria admovere remedia, & validum fimul aggerem, nè latius error propagaretur, objicere; vifum eft ex Cappuccinorum potiffimum Familia delectos Viros, ipfo præfide, ac duce FIDELI, in hujufmodi opus defignare, qui animas diabolica fraude deceptas ad Ecclefiæ gremium revocare, eas verò, quæ Dei beneficio a peffifera labe adhuc fervabantur intractæ, in sanctæ Religionis Fide confervare niterentur.

Hic verò excelsa FIDELIS virtus, quæ antea velut anguftis coaclufa limitibus fe continuerat, tamquam latiffimo fibi aperto ad currendum ftadio, totam fe exferuit, & pleniffimè manifef-tavit. Nec enim aftequi dicendo poffumus, quo animi fervore, ac zelo, quam invicta patientia, atque constantia, quam affiduis durisque laboribus, impofitum fibi munus fuerit executus; nunc ftantes in fide confirmans, nunc nutantibus oportune fuccurrens, hic lapfos ad penitentiam recocans, illic obfirmatos in impietate cum omni fiducia increpans, & impugnans, non modò in Catholicorum Ecclefiis, fed in ipsis quoque Hæreticorum Aedibus, per vicos præterea, atque plateas, per domos, & ruflicana tuguria, per afpera & invia montium, in fudore & angore, in fame & frigore & nuditate, in periculis & vitæ difcrimine, itaut admirabilis zeli, fanctitatis, atque doctrinæ testimonium ab ipsis etiam ftupentibus Hæreticis extorqueret.

Excitabat eum ad præclaros exantlandos labores, non modo fufcepti officii fublimitas, & uberimus animarum fructus, quem in multis quotidie Hæreticis ex omni ordine, atque ætate ad Ecclefiæ finem redeuntibus aperte carnebat; verum etiam occulta quædam, & blanda fides illius obtinendi finis, quem multò ante fibi propofitum, & votis ardentibus expetitum, vix tamen fe aliquando afsecuturum fore putaverat, ut fcilicet dignus efficeretur pro nomine Chrifti fanguinem, & vitam profundere.

Et quidem non diu tulit humani generis hoftis, hunc fibi Virum tot prædas è faucibus eripere, dumque fiduciam conceperat, novas in dies Nationes, nova Regna in fuam poteflatem fe redacturum, jam fere fibi ab acquifitis imperio fuo ter-ris migrandum effe. Videns ergo FIDELIAM plura quotidie ad destructionem erroris, & Catholicæ veritatis propagationem utiliter conftituere, ejuſque confilia incredibili populi voluntate, auctoritate quoque Principis in tota Regione conftabili, nonnullos ex pervicaciffimis impietatis fectatoribus diabolico furore complevit; mifitque in cor eorum, ut Virum Dei, profanorum dogmatum, rituumque destructorem, Apoftolicæ Miffionis ducem, de medio tollerent. Qui quum noviffent eum in quadam Oppido, Luceyn nomine, commorari, miferunt ad ipfum aliquos ex vicino

Seviensî Pago, qui pietatem verbo fimulantes, rogarent eum, ut proximo die Dominico, ad eorum Ecclefiam concionaturus fe fe conferret; offendentibus haud inutilem apud ipfos fore falutaris doctrinæ prædicationem. Quamvis autem multa effent, quæ infidiarum fufpicionem FIDELI merito facerent; ne tamen Apoftolico muneri aliqua ex parte deeffe videretur, quum præfertim martyrii certamen fibi nequaquam declinandum putaret, conftituta die, quæ fuit VII. Kalendas Majas anno falutis MDCXXII., eorum falutis cupidior, quam vitæ fuæ, ad præfatum Seviensem Pagum tempeftivè perrexit: Cumque in primis Omnipotenti Deo immaculatam Hoftiam obtuliffet, feque Euchariftici Panis alimento roboraffet, Divini ardoris incendia fpirans, fuæque voluntate jam Martyr, fuffegitum conscendit: In quo quum inflantis mortis præfagium inveniffet in hæc verba conſcriptum: *Modie prædicabis, & non amplius*; non ideo tamen formidine fractus, nec de concepto zeli fervore quidquam remittens, cepit frequentiffimo populo libera voce, ut solebat, veritatem annunciare, hortarique errantes, ut redirent ad Eccleſiam intemeratæ Fidei alumnam, nutricem beatæ fpei. Cum fubito armatis hominibus Templum completur, qui impetu factò, infansque clamoribus elatis, concionem perturbant, cumque omnes in unum FIDELIAM arma, fufes, tela dirigerent, quidam ex ipsis ignito globulo explofo, irrito quamvis icu, eundem trajicere conatur, Tum demum FIDELIS extremam fibi vitæ horam adventaffe conſpiciens, è cathedra descendit, & ante Majorem Aram in genua provolutus, quum fe, vitam, & fanguinem fuum in holocaustum Deo lubens obtuliffet, fuumque agonem, Eccleſiæ pacem, ipfos demum perſecutores fuos, crudelia corda, cruentos animos, Domino commendaffet, feuto Fidei, & lorica fpei armatus, per oftium è latere Eccleſiæ patens, ad non dubiam mortem impavidus properavit. Qua in re non minor apparuit illius magnanimitas & fortitudo, quam fi atrociffimos cruciatuſ, atque diuturnos dolores corpori fuo inuſtos fortiter patienterque toleraffet. Quis enim putet minorem vim adhibitam effe homini, cujus animo præſentis mortis afpectus, perſpicuum cædis periculum, non fine tumultu horrendiffique minis, objectum eft; quam fi ipsis corpus afflictum fuiſſe tormentis, atque vulneribus, quæ fortes fæpe viri naturali quadam virtute conſtanter tuliſſe memorantur? Verumtamen hanc fortitudinem Militi fuo donavit is, qui pro illo prior in Cruce fanguinem fudit.

Vix itaque FIDELIS è Templi foribus modico ſpatio proceſſerat, quum impiorum manus cum gladiis, hafiſ, ferratiſque fuſtibus cum circumſtunt, ac furentium belluarum more in ipſum irruentes, vulneribus fupra viginti confodiunt, atque immaniffimè contundunt. Ille autem ſereno vultu horrendos icuſ excepit, ſublatisque, quantum poterat, in Cælum oculis, lætus & hilaris, quod fibi datum eſſet pro Eccleſiæ Fide glorioſam mortem occumbere, in manus Dei, cui omnia vivunt, ſpiritum exhalavit.

Invicta FIDELIS in perferenda morte conſtantia, Chriſtianaque animi magnitudo, cujus non ſuſpecti teſtes facti ſunt ipſi Sicarii, Hæreticos quoque in admirationem traxit, & alicujus ex ipsis mentem ita illuſtravit, ut paulò poſt ex magiſtro erroris, diſcipulus fieret veritatis, Catholici verò, quibus & illius vitæ fanctitas, & prædicationis veritas, & prætioſa mortis cauſa perſpectæ erant, minime dubitarunt FIDELIAM ipſum Martyris loco habere, ejuſque opem apud Deum in anguſtiis, & neceſſitatibus implorare. Itaque ſeptimo poſt menſe conciſas FIDELIS exuvias ex eo loco, ubi primum humatæ fuerant, ad Eccleſiam Curienſem, triumphali veluti pompa, Auſtriacis comitantibus copiis, atque univerſo Clero, & Populo obviam prodeuntibus, detulerunt. Neque

Miffionibus
in Rhetia
præſicitur.

Perſecutio
in eum exci-
tatur.

Ipfius Mar-
tyrii narra-
tio.

De fama
Sanctitatis, &
Miraculorum
S. Fidelis.

verò distulit Altissimus, editis signis, atque prodigiis, ostendere quam accepta sibi essent præstita Martyri suo obsequia, & vora fidelium ipsius interventioni commendata. Etenim ille idem Archiducis Austriae Exercitus haud ita multo post contra rebellantes illius Regionis Hereticos arma ferens, non occulto dumtaxat FIDELIS præsidio, sed & ipsius visibili ductu, quem & complures Milites, & ipsemet Hereticorum Dux, clarissima in luce, strictoque gladio sibi minitantem conspexerunt, insignem de perduellibus victoriam reportavit. Cumque innumeri quotidie Fideles, qui se Martyris precibus commendabant, in rebus etiam naturæ vires prætergredientibus, votorum compotes fieri se testificarentur; eaque fama per universam Ecclesiam in dies magis augetur; visum est Apostolicæ Sedi, instante potissimum Venerabili Cœtu Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Propaganda Fidei præpositorum, (qui, post eam Congregationem constitutam, primum hunc ex Missionariis a se ablegatis pro Christo mortem appetuisse gloriabantur), legitimas Inquisitiones, atque Processus auctoritate Apostolica confici; ut, si de FIDELIS martyrio pro Catholica Fidei causa perpesso, & juxta tutissimam Ecclesiæ Romanæ disciplinam, de miraculis præterea ipsius intercessione a Deo patris, ritè constitisset; debitus ipsi cultus in terris, cum Sanctis Martyribus, quorum consortium in Cœlis obtinuerat, ab Ecclesia exhiberi posset.

Aetorum fecties.

Cœpta sunt igitur usque a temporibus felic. record. Prædecessoris Nostri Urbani Papæ VIII., eoque annuente & jubente, hujusmodi Inquisitionum acta, quæ per integrum ferè sæculum continuata, tandem, instantibus clar. memor. Carolo VI. Hispaniarum Catholico, & Romanorum Rege in Imperatorem electo, & Charissima in Christo Filia Nostra Elisabetha Christina earundem Hispaniarum Catholica, ac Romanorum Regina Illustri, nunc ipsius Caroli Vidua, aliisque supremis Principibus, nec non prædicta Congregatione Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium de Propaganda Fide, magnoque numero Antistitum, & Procerum Germaniæ, totoque præfato Ordine Fratrum Minorum S. Francisci Cappuccinorum, sub pia memoria Benedicto Papæ XIII. similiter Prædecessore Nostro ad examen deducta, & primò quidem pro validis agnita, mox ad eruendas Martyrii, & Miraculorum prædictorum probationes, totius Congregationis Sacrorum Rituum judicio subiecta fuerunt. Cumque Nos ipsi tunc in minori statu Promotoris Fidei munus gerentes, pro officii Nostri debito, quæcumque super duplici hujusmodi iudicii capite animadverti, aut objici poterant, diligentissimè adnotare, & tam voce, quam scripto deducere non omiserimus; triplici ipsius cause examine, ut moris est, in prædicta Congregatione Sacrorum Rituum præmissa, idem Benedictus Prædecessor, audito ejusdem Congregationis consilio, causaque cognita, die xxiv. Februarii anni MDCCXXXIX. pronuntiavit, constare de Martyrio in odium Fidei Catholicæ a FIDELI perpesso, ac de veritate quatuor potissimum Miraculorum ad invocationem ipsius Beati Viri a Deo editorum; quorum primum fuit, quod exorto in Arce Majenfeldensi maximo incendio, eoque inter apertissima ignis alimenta, ligna nimirum, & pyrii pulveris cumulos, increbescente, invocata apud Deum FIDELIS ope, statim restitutum fuit: Secundum, quod Moutalis quædam, nomine Cæcilia Muafingerin, horribili inflammatione mamilla, cum suspitione cancri, plures jam dies excruciatam, admotis gloriosi Martyris Reliquiis, perfectam sanitatem illicò recuperavit: Tertium, quod oculus Infantis Pauli Francisci Papullin a primis ipsius vita diebus humore diffuens, apertoque foramine, & pellicula superinducta, excipiendæ luci jamjam ineptus, quam a medica facultate auxilium frustra quæreretur, concepto a Matre voto

Decretum de Martyrio, & causa martyrii.

Miracula pro Beatificatione approbata.

in honorem ipsius FIDELIS, naturali integritati restitutus fuit: Quartum denique, quod Gaspar Stigher ob quinquennale dorsi dolores ad omnem fere corporis motum impotens factus, quum se FIDELIS patrocinio commendasset, ad tatum mucronis, quo Dei Servus confosus fuerat, momento temporis convalescens, non itineri modò, sed & rusticis quibusque laboribus ipsa die se dedit, integris viribus exinde utens. Quare, audito iterum præfate Congregationis consilio super tuto progressu ad formalem ipsius Servi Dei Beatificationem, idem Benedictus Prædecessor, per suas Literas in forma Brevis datas die xxv. Martii ejusdem anni, ipsum FIDELIUM in Beatorum Martyrum numero recenseri, ejusque memoriam, imagines, atque reliquias religiose coli, Divina quoque Officia, & Missas in ipsius honorem a Fratribus Minoribus prædicti Ordinis Cappuccinorum, universoque Clero nonnullarum Civitatum & Oppidorum, celebrari permisit.

Solemnis Beatificatio.

Cum autem Beati gloria, novorum prodigiorum famâ, & impensiori Fidelium cultu in dies amplificaretur, & præfati Supremi Principes, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, alique per Orbem Antistites, & Proceres, idemque Cappuccinorum Ordo pias super eo instantias iterarent, placuit sel. record. Decessori Nostro Clementi Papæ XII., non solum Lectiones proprias de ipsius Beati FIDELIS vita, & Martyrio a prædicta Sacrorum Rituum Congregatione recognitas, in ejusdem Officio recitari, ejusque nomen in Martyrologio Romano describi; sed etiam, reasumptâ causâ, novos auctoritate Apostolica Processus instrui concessit super Miraculis, quæ post indultam ipsi venerationem accidisse dicebantur: Cumque hujusmodi Processus ante omnia ritè, & validè confectos esse conspiceret; ex quatuor Miraculis inibi recensitis, & in prædicta Congregatione Sacrorum Rituum semel, bis, tertio, audito semper oretentis, & in scriptis Dilecto Filio Promotore

Causa reasumitur pro Canonizatione.

MDCCLXIV. in festivitate Cathedræ Beati Petri Apostoli edito, approbavimus, & publicavimus. Innum. eorum accidit Dilecto Filio Fr. Candido a Mediolano Sacerdoti professo præfati Ordinis Minorum Cappuccinorum, qui epileptico morbo per decennium laborans, postremo infirmitatis suæ anno nullam ferè diem, nullam noctem, ab iteratis, gravibusque ejusdem morbi accessibus liberam habuerat; & stomachi temperie labefactâ, cibum retinere non valens, corporis viribus adeo destitutus remanserat, ut in lectulo projectus ne cibum quidem manibus suis ori admovere posset. Hic post inutile plurimum medicamentorum usum, Beati FIDELIS opem implorans, ejusque Imaginem a Confessario sibi benedicente oblatam devoto mentis affectu veneratus, perfectam sanitatem, corporisque vires, ac robur, nulla interjecta convalescentiæ mora, recuperavit; itaut ipsa die, communis Institutum observantiam resumere, & plurimum milliarium iter peragere non dubitaret, deindeque laboriosis quibusque officiis obeundis idoneus, & a quocumque prædicti morbi incurfu exemptus extiterit. Alterum evenit in puero Josepho Kirner, qui antequam per ætatem pedibus suis incedere posset, dira rachitide in inferioribus corporis partibus correptus, eaque jam per triennium perseverante, nullo modo poterat cruribus pedibusque se sustentare: Cum autem ipsius Mater ad Beati FIDELIS Aram supplex eum detulisset, ab Omnipotenti Deo obtinuit, ut statim consolidatis ipsius basibus, reliquisque fulcris, quibus corpus regere consueverat, per se ambulans & exiliens, domum redierit, ac deinceps

Novâ Miracula pro Canonizatione approbata.

Decretum
de tuto pro-
cessu ad Ca-
nonizatio-
nem.

libero pedum, & crurum usu gavissus fuerit. His itaque novis miraculis, ut prædiximus, cognitis & approbatis, quum jam Beati Martyris glorificatio ipsius Dei voce manifestè declarari videretur, accepto prius consilio Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, aliorumque in prædicta Sacrorum Rituum Congregatione suffragium habentium, Spiritus Sancti lumine Nostris aliorumque precibus impetrato, tandem die xxiv. mensis Aprilis ejusdem anni MDCCXLIV. ipsius gloriosi Martyrii anniversaria, post sanctum Sacrificium Deo oblatum in Ecclesia Fratrum Cappuccinorum, ad Altare, in quo expositæ erant ejusdem Beati FIDELIS Reliquiæ, publicum Decretum edidimus, quo causam hanc in præfata Congregatione absolutam denunciantes, ad solemnem ipsius Beati Canonizationem servatis servandis quodcumque procedi posse declaravimus.

Pro cujus Decreti executione, quum præter superius enunciatos, Charissima quoque in Christo Filia Nostra Maria Theresia Hungariæ, & Bohemæ Regina Illustris, in Romanorum Imperatricem electa, aliique Catholici Principes, & Populi, Ecclesiarumque Pastores demissas Nobis preces obtulissent, Nos, ut in tanto negotio nihil contra Sanctionem, & Constitutionum Apostolicarum statuta, & tutissimum Prædecessorum Nostrorum morem ageremus, primum quidem congregatis coram Nobis die xviii. elapsi mensis Aprilis in Consistorio secreto universis Venerabilibus Fratribus Nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, de præclaris Beati Viri meritis verba fecimus, & adhibitas in hujus causæ discussione, ad normam Decretorum Apostolicæ Sedis, exactissimas diligentiâs, prolataque tum a Nobis, tum a Prædecessoribus Nostris, ut præfertur, matura judicia, Nos ipsi distinctè exposuimus: Cumque eorum unanimis sententia fuerit, ut supremam gravissimo iudicio manum, servata tamen consueta in hujusmodi causis tractandis Ecclesiæ Romanæ praxi, tandem imponeremus: Idè accitis ad Urbem compluribus Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis per Ecclesias constitutis, uberem primò Relationem de ipsius Beati vita, virtutibus, martyrio, ac miraculis, in publico Consistorio, coram Nobis universoque Ecclesiasticorum Ordinum confessa, per Dilectum Filium Virgilium Montecatium Nostræ Consistorialis Aule Advocatum oretenus exponi; mox aliam ex authenticis monumentis prædictæ Congregationis Sacrorum Rituum collectam, scriptoque traditam, omnibus & singulis, quorum suffragia exquirebantur, exhiberi mandavimus. Deinde die viii. currentis Junii, coactis iterum coram Nobis in Consistorio semipublico prædictis S. R. E. Cardinalibus, tum etiam Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis in Romana Curia presentibus, adstantibus quoque Apostolicæ Sedis Notariis, & Causarum Palatii Apostolici Auditoribus, prædictorum consulentium suffragia, & quidem omnia in unum sensum pro Beati Canonizatione convenientia, lætantes audivimus, quorum etiam exempla a singulis subscripta in Tabulariis Romanæ Ecclesiæ iussimus aservari. Nos autem infirmitatis Nostræ conscii, ut spiritum consilii de Cælo Nostris, atque fidelis populi precibus obtinere mereremur, generalibus indictis jejuniis, publicas in designatis per Urbem Ecclesiis obsecrationes plurium dierum spatio, concessa etiam in eum finem orantibus Indulgentia, fieri præcepimus. Tum adveniente hac die Apostolorum Petri & Pauli natalitio dicata, solemni supplicationis ritu ad Ecclesiam Beati Petri in Vaticano procedentes, unà cum omnibus prædictis Venerabilibus Fratribus Nostris, cæterisque Romanæ Curie, & Nostræ Aule Prælati, Officialibus, & Familiaribus, universoque Clero Sæculari, & Regulari, & devo-

tissimo Populo, Divinam opem advocantibus; auditis iterum enixis Christianorum Principum, Ecclesiarum, & Populorum postulationibus, quas Nobis representavit Dilectus Filius Noster Joachimus Tituli Sanctorum Quatuor Coronatorum ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyter Cardinalis Portocarrero nuncupatus; post sacros Hymnos, Litanias, aliasque preces de more decantatas; ad laudem, & gloriam Sanctæ, & Individuæ Trinitatis, ad Fidei Catholicæ exaltationem, & Christianæ Religionis augmentum, auctoritate Domini Nostri Jesu Christi, Beatorum Apostolorum Petri & Pauli, ac Nostra, & de præmissorum omnium Venerabilium Fratrum Nostrorum consilio, & assensu, prædictum FIDELIEM a Sigmaringa Sacerdotem Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Cappuccinorum, de cujus vita sanctè traducta, & morte pro Catholica Fidei propagatione perpeffa, deque miraculis ipsius intercessione patris plenissimè constabat, & constat, Sanctum Christi Martyrem esse pronunciamus, & Sanctorum Martyrum Catalogo adscriptum, ab universa Catholica Ecclesia honorari, & coli, decrevimus, definivimus, & respectivè mandavimus: In Nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti: Omnibus quoque Christianifidelibus, qui singulis annis die xxiv. Aprilis, vere poenitentes, & confessi, Ecclesiam Cathedralem Curientem, in qua sacrum Martyris Corpus aservatur, devotè visitaverint, septem annos, & totidem Quadragenas de injunctis eis, seu aliàs debitis poenitentiis, eadem auctoritate misericorditer in Domino relaxantes.

Mox Omnipotenti Deo cum Angelis, & Sanctis ejus humillimam gratiarum actionem, demissasque preces per ipsius Sancti merita offerentes, ad sacram Beati Petri Apostoli Confessionem sacrosanctum Missæ Sacrificium cum commemoratione ejusdem Sancti FIDELIS Martyris, nec non Sanctorum Camilli, Petri, & Joseph Confessorum, Sanctæque Catharinæ Virginis a Nobis pariter Sanctorum albo ritè adscriptorum, solemniter celebravimus, ac denique humilitatis in conspectu Domini Fidelibus cunctis ibi presentibus, plenariam omnium peccatorum Indulgentiam largiri fuimus.

Gratulemur igitur invicto Orthodoxæ Religionis Præconi, cui donatum est pro Christo, non solum, ut crederet in eum, sed etiam, ut pateretur pro eo, atque ita per momentaneum tribulationis certamen, ad æternum Beatitudinis triumphum perveniret in Cælis, ubi cum pro Catholica Fidei dilatatione, & pro temporum Nostrorum tranquillitate, apud Auctorem pacis Nostræ, & consummatorem Fidei suæ, deprecatores fore confidimus.

Ut autem præmissa omnia perpetuæ futurorum temporum memoriæ commendentur, Nos ea presentium Litterarum Apostolicarum tenore in omnium per universum Orbem notitiam deduci volumus; mandantes, ut earundem presentium transumptis, sive exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem ab omnibus fides habeatur, quæ ipsi presentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Nulli ergò omnino hominum liceat præmissam hanc nostræ definitionis, decreti, adscriptionis, mandati, statuti, relaxationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Consistorium
Secretum.

Consistorium
Publicum.

Cardina-
lium, & E-
piscoporum
suffragia in
Consistorio
semipublico.

Solemnia
Canonizatio.

Indulgentiæ.

Presentium
transumptis
auctoritas
tribuitur.

Sanctio.

1746.
Dat. Pontifi-
catus Anno
vi. die 29.
Junii 1746.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno
Incarnationis Dominicæ MDCCXLVI., III. Ka-
lendas Julii, Pontificatus Nostri Anno Sexto.

† Ego Benedictus Catholicæ Ec-
clesiæ Episcopus.

- † Ego T. Episcopus Ostien. & Veliternen. Card.
Rufus Decanus, & S. R. E. Vice-Cancellarius.
- † Ego A. Episcopus Portuensis Cardinalis S. Clementis S. R. E. Camerarius.
- † Ego V. Episcopus Prænestinus Card. Petra, Card. Penitentiarius.
- † Ego P. A. Episcopus Albanen. Card. Carafa.
- † Ego V. Episcopus Sabinen. Card. Bichius.
- † Ego Nicolaus Maria Tit. S. Petri ad Vincula Presbyter Card. Lercari.
- † Ego F. Tit. S. Maria Transhyberym Presbyter Card. Burghesius.
- † Ego A. Tit. S. Stephani in Monte Celio Presbyter Card. Gentili.
- † Ego Fr. J. A. Tit. SS. Sylvestri & Martini Presbyter Card. Guadagni.
- † Ego T. Tit. S. Caeciliæ Presbyter Card. de Aquaviva.
- † Ego D. Tit. Basilica SS. Duodecim Apostolorum Presbyter Card. Revera.
- † Ego J. B. Tit. S. Maria Angelorum Presbyter Card. Spinola.
- † Ego R. Tit. S. Sabina Presbyter Card. de Ilcio.
- † Ego D. Tit. S. Bernardi ad Thermas Presbyter Card. Passioneus.
- † Ego S. Tit. S. Prisca Presbyter Card. Valenti.
- † Ego J. F. Tituli SS. Quatuor Coronatorum Presbyter Card. Portocarrero.
- † Ego C. Tit. SS. Joannis & Pauli Presbyter Card. Paulutus.
- † Ego C. A. Tit. S. Maria de Pace Presbyter Card. Cavalchinus.

- † Ego F. Tit. S. Maria de Populo Presbyter Card. de Ricciis.
- † Ego A. Tit. S. Sylvestri in Capite Presbyter Card. Rufus.
- † Ego C. Tit. S. Maria de Ara-Cali Presbyter Card. Calcagnini.
- † Ego P. M. Tit. S. Agnetis extra muros Presbyter Card. de Montibus.
- † Ego F. Tituli S. Matthæi in Merulana Presbyter Card. Tamburrini.
- † Ego J. Tit. S. Crucis in Hierusalem Presbyter Card. Besozzi.
- † Ego Carolus S. Maria in Via lata Diaconus Card. de Marinis.
- † Ego Alexander S. Maria ad Martyres Diaconus Card. Albanus.
- † Ego Nerius S. Eustachii Diaconus Card. Corsinus.
- † Ego Agabius S. Agathe Diaconus Cardinalis Mosca.
- † Ego C. S. Maria in Porticu Diaconus Card. Scripantes.
- † Ego M. SS. Cosma & Damiani Diaconus Card. Bolognetus.
- † Ego H. S. Angeli in Foro Piscium Diaconus Card. Columna.
- † Ego P. S. Georgii in Velabro Diaconus Card. Columna.
- † Ego A. S. Maria in Aquiro Diaconus Card. Tarnari.
- † Ego H. S. Adriani Diaconus Cardinalis Bardi.
- † Ego D. SS. Viti & Modesti Diaconus Card. Ursinus.

D. Card. Passioneus.

J. Datarius.

VISA DE CURIA.

J. C. Boschi.

J. B. Eugenius.

Loco ✕ Plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

